

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: Danmark

Citation: Larsen, Thøger: "Danmark", i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-workid65478/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

O -- dryppende Sekunders Sang
om Drømmens Undergang.

Enformig suser Søens Vind
mod Markens Korn og Møens Kind,
en evig Flygtning i vort Blaa,
forglemte Røsters: »Vi forgaa!»
Den kom i Urtids Himle løs,
da Kloden ung i Svimle gøs.
Med Kulden skarp og Kviden vild
den sang i Søvne hviden Ild.
Al Glemsels blaa Alvidenhed
den synger gennem Tiden ned,
alt Suk mod Drømmens skønne Borg,
al Efteraarets grønne Sorg,
alt Sus i alle Tidens Græs,
som var paa Hvidenæs.

Danmark

(Ved Lemvigegnens Landboforenings 50-aars Jubilæum)

Spænd din Hest for Ploven!
Skær de sorte Spor!
Lad din Hest med Hoven
stemple dybt din Jord!
Danmark grønnest frodigt
under Sol og Blæst
ved et klogt, taalmodigt
Stræb af Mand og Hest.

Danmarks Folkestamme
skal med Kornet gro.
Danmarks Folkeamme
er den sunde Ko.

Det skal Kvinden mindes
ved sin Malkespand;
Koenes Mælk, som hendes,
styrker Folk og Land.

Kvinder, Kvæg og Mulde,
Mælk og Modersind
bærer grødefulde
grønne Tider ind.
Kamp for dem vi voved,
og blandt Græs og Korn
højnes Barnets Hoved,
vokser Kalvens Horn.

Mand og Hest skal vare
Yppighedens Tarv.
Da gaar Sundheds klare
Sind i Ættens Arv.
Sol og Regn og Tørke
gaar Naturens Gang.
Som vi Mulden dyrke,
har vi Raad til Sang.

Danmarks Mand og Kone,
Danmarks Hest og Ko
bærer Land og Trone,
i hvis Ly vi bo,
Kvæget tygger drøv der,
Hesten viser Tand.
Leve Folk og Høvder,
frit og frugtbart Land!